

Persbericht:

Hoe de zorg voor onze dementerende ouderen in Wildhoef in de uitverkoop ging door toedoen van o.a. Thessa vd Windt, D66 wethouder in Bloemendaal

Op 13 juli 2025 een groot artikel in NRC: ***‘Hoe een ideële zorgvereniging transformeerde tot steenrijk goed doel – en toch moet de zorg goedkoper en gaat de huur omhoog’***

Thessa vd Windt, wethouder in de gemeente Bloemendaal sinds medio 2024 (D66), heeft veel uit te leggen. Zij is als bezoldigd voorzitter van het bestuur van de vereniging Pro Senectute hoofdverantwoordelijk voor de uitverkoop van de zorg voor dementerende ouderen in o.a. Wildhoef in Bloemendaal aan de Rotterdamse bedrijvenopkoper Venturion. Het vastgoed verkocht Pro Senectute voor EUR 90 miljoen aan een Brits investeringsfonds Schrodgers. Voor de EUR 90 miljoen die werd binnen geharkt wordt nu een goed doel bedacht. Het geld gaat in ieder geval niet naar de leden en cliënten van Pro Senectute. Dementerende ouderen en hun naasten hebben het nakijken. De zorg wordt uitgekleeft en de huren gaan omhoog.

Hart voor Bloemendaal hoorde eerder al verdrietige en bezorgde verhalen van familieleden en partners van dementerende ouderen die in Wildhoef verbleven. De zorg was de laatste jaren zeer slecht. Hoewel Pro Senectute een rijke instelling was, werd het geld niet besteed aan de zorg. NRC bericht hierover: *„De vele wisselingen in het management, de uitstroom van vaste zorgverleners en de grote inzet van zzp’ers werken vertragend op de sturing en continuïteit van de kwaliteit en veiligheid van de cliëntenzorg”, luidt de kritiek van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ) in de zomer van 2023, na bezoeken aan de huizen in Haarlem en Bloemendaal, waar de zorg ondermaats blijkt.’*

Hart voor Bloemendaal vindt het onbegrijpelijk dat Thessa vd Windt, wethouder o.a. van zorg, welzijn en ouderen hierover niets heeft gedeeld met de gemeenteraad. Wij vinden ook dat zij verantwoording moet afleggen aan de raad en wij willen zorggarantie voor onze ouderen die in Wildhoef worden verzorgd en hun partners die in de aanleunwoningen verblijven. Het zijn wel onze inwoners en onze ouderen. Als er geen zorggarantie is, als de huren omhooggaan en de zorg wordt uitgekleeft zoals uit het artikel in NRC valt op te maken, is dat wat ons betreft onacceptabel. Wij eisen dat het geld dat de vereniging nu in kas ten goede komt in ieder geval aan onze eigen inwoners. We eisen ook een onafhankelijk onderzoek naar de gang van zaken. We vragen ons natuurlijk ook af of de zorg voor ouderen wel in goede handen is bij Vd Windt.

M Roos

Fractievoorzitter Hart voor Bloemendaal

14 juli 2025

Uit NRC, enkele passages letterlijk overgenomen hieronder:

De 90 miljoen euro die het vastgoed opleverde is weliswaar in de kas van hun vereniging achtergebleven, maar dat geld is door een recente statutenwijziging niet langer voor hen bestemd.

Terwijl de bewoners en cliënten worstelen met de nieuwe situatie, hebben de achtergebleven verenigingsbestuurders – een D66-wethouder, een UvA-hoogleraar en een oudgediende in het zorgvastgoed – zichzelf een prettige nieuwe taak toebedeeld. Niet langer hoeven zij zich te verhouden tot de complexe maatschappelijke en financiële werkelijkheid in de ouderen- en dementiezorg. Voortaan zijn zij bestuurders van een vermogende charitatieve instelling – een goed doel – die maatschappelijke en culturele initiatieven voor ouderen ondersteunt.

Organisatorisch gaat het minder. „De vele wisselingen in het management, de uitstroom van vaste zorgverleners en de grote inzet van zzp'ers werken vertragend op de sturing en continuïteit van de kwaliteit en veiligheid van de cliëntenzorg”, luidt de kritiek van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ) in de zomer van 2023, na bezoeken aan de huizen in Haarlem en Bloemendaal, waar de zorg ondermaats blijkt.

Geld is niet het probleem – de reserves van de vereniging zijn hoog genoeg om jaarlijks de gaten in de begroting van de zorgtak te dichten. Maar het lukt voorzitter Thessa van der Windt, tevens D66-wethouder in Bloemendaal, niet om geschikte zorgbestuurders te recruteren die heel Pro Senectute weer op de rit kunnen krijgen. Gaandeweg krijgt ze het idee dat de miljoenen waarmee de vereniging al die jaren de zorg heeft ondersteund „niet langer helpend waren, maar er eigenlijk voor zorgden dat de problemen niet goed aangepakt werden”, mailt ze aan NRC.

De markt moet het maar oplossen, besluit het bestuur. Terwijl Pro Senectute het eeuwfeest viert, wordt er achter de schermen een plan opgetuigd om de hele zorggroep in de uitverkoop te doen.

De beslissing werd genomen door „twintig tot dertig leden” die mogen stemmen. Zij zijn allemaal (oud-)bestuurder of (oud-)lid van de raad van toezicht van Pro Senectute en goed ingevoerd in de bestuurlijke problemen. De honderden zelfstandige bewoners, hulpbehoevende cliënten, mensen op de wachtlijst en familieleden – de groep die de veranderingen in het dagelijks leven zal merken – zijn formeel geen lid. Zij hebben geen stemrecht en worden niet naar hun mening gevraagd.

Thessa van der Windt van de vereniging Pro Senectute heeft, voor zover zij dat „van afstand kan beoordelen”, de indruk dat Venturion „betekenisvolle stappen” zet om de „kwaliteit van zorg en de bedrijfsvoering op het juiste pad te krijgen”. Dat moest echt, benadrukt zij: „De kwaliteit van zorg was al jaren zeer zorgelijk en het was meerdere zorgbestuurders niet gelukt om dat tij te keren.”

Van der Windt gaat er niet meer over. Zij is druk bezig om een betekenisvolle bestemming te vinden voor de miljoenen die haar vereniging sinds kort in kas heeft. Pro Senectute heeft „de

wens om een goede doelen fonds te worden en het geld dat in de afgelopen eeuw aan de Vereniging is geschonken aan te wenden ten gunste van ouderen,” mailt zij. Dat zijn niet zozeer de bewoners van de verkochte Pro Senectute panden, maar „alle ouderen van Nederland”. Het fonds gaat vanaf 2026 jaarlijks ongeveer 3 miljoen euro uitkeren.

Op de uitvaart van zijn vrouw in een kerkje in Bloemendaal noemde hij de Wildhoef „een plek met een gebrek” en haalde hij uit naar het „kille berekenende management” van Venturion, dat de zorg „verschraalt” en „uitholt”, en „alles in het werk stelt” om de zaak zo „kostengunstig te runnen” als maar kan. „Iedereen in de Wildhoef gaat uiteindelijk dood, daar gaat het mij niet om”, schreef hij na de uitvaart in een brief naar Venturion, „maar een waardig einde is wel het minste wat ik verwacht”.